

ה"ת 66506/11/17 - עסלי סעיד ואחיו, בלוקים, עבודות עפר וכבישים בע"מ נגד משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 66506-11-17 עסלי סעיד ואחיו, בלוקים, עבודות עפר וכבישים בע"מ נ' משטרת ישראל
- מדור הגנת הסביבה (רמלה)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשת עסלי סעיד ואחיו, בלוקים, עבודות עפר וכבישים בע"מ
נגד משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)
משיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול הודעת איסור שימוש ברכב והשבת תפוס.

רקע

1. ביום 22.11.17 ניתנה על ידי המשיבה הודעה על איסור שימוש ברכב המבקשת - משאית מסוג וולוו מ.ר. 86-089-33 **(להלן: "המשאית")**, למשך 21 ימים החל מיום 23.11.17 בשעה 10:00. בהתאם להודעה זו הועברה המשאית לאחסון.

2. הודעת איסור השימוש ניתנה מכח סעיף 12א' לחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984 **(להלן: "חוק שמירת הנקיון")**, על רקע החשד כי ביום 14.11.17 סמוך לשעה 09:57, בשטח פתוח שבין כפר קרע לערה, בוצעה באמצעות המשאית עבירה של השלכת פסולת בנין ברשות הרבים, לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק זה.

3. ביום 29.11.17 הגישה המבקשת בקשה דחופה לביטול הודעת איסור השימוש והשבת המשאית והיום - 4.12.17 נדונה הבקשה בפני, במעמד שני הצדדים.

טענות המבקשת

4. בבקשתו בכתב, כמו גם במהלך הדיון שהתקיים בפני כאמור, טען ב"כ המבקשת מי שביצע את העבירה לכאורה היה אחד מעובדיה, נהג המשאית מר שאדי מצרי (**להלן: "הנהג"**) אשר לא ציית להוראותיה ולמדיניותה, אלא נהג על פי שיקול דעתו האישי.

ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי בעקבות שימוע שנערך לנהג על ידה ביום 25.11.17, בו נטל הלה אחריות מלאה על מעשהו, התנצל והודה באופן מפורש כי עשה כן מתוך שיקול דעת עצמי ובניגוד להוראות המבקשת או הממונה, החליטה המבקשת להביא את יחסי העבודה שלה עמו, לסיימם.

5. במצב דברים זה, כך טען ב"כ המבקשת, משהוכח כי לה עצמה אין יד ורגל בביצוע העבירה הנטענת, אזי אין לה למשיבה עילה חוקית כלשהי לאסור את השימוש במשאית. זאת לנוכח הוראת סעיף 57ב' לפקודת התעבורה הקובע כי בית המשפט רשאי לבטל את ההודעה אם נוכח שהתקיים אחד מאלה:

· הרכב נלקח מבעליו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

· מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה.

6. עוד טען ב"כ המבקשת כי הודעת איסור השימוש גרמה ותגרום למבקשת נזק כלכלי רב, שכן רוב לקוחותיה הם מוסדות ציבורים והיא מחויבת כלפיהם בעבודות שוטפות האמורות להתבצע באמצעות המשאית הנדונה.

7. לתמיכת טיעוניה הנ"ל צרפה המבקשת לבקשתה את פרוטוקול השימוע שנערך לנהג, את ההודעה בדבר ההחלטה על סיום העסקתו על ידה ואת תצהירו של מנהל החברה מר חאלד עסלי, הן בדבר הנסיבות בהן בוצעה העבירה לכאורה והן בדבר החלטת המבקשת להביא את עבודת הנהג לסיימה.

8. במהלך הדיון בבית המשפט, טען מר חאלד עסלי בעצמו כי השטח בו פרק נהג המשאית את הפסולת הינו שטח פרטי שבעליו ביקש למלאו או "להרימו ב- 4 מטרים", באותה פסולת בניין.

עמדת המשיבה

9. בהתייחסותו לטיעונים דלעיל, הפנה נציג המשיבה אל הראיות המבססות את החשד בדבר השלכת פסולת הבניין ברשות הרבים במועד הנטען (**ר' התצלומים והדו"חות שבתיק החקירה**) וטען כי חומר החקירה מלמד על כך שעבודת פינוי הפסולת בוצעה עבור אותו מר חאלד עסלי, אשר ככל הנראה

הנחה את נהג המשאית לפנותה בשטח הנדון ולא באתר פסולת חוקי כפי שהיה עליו לעשות.

10. נציג המשיבה הוסיף וטען כי הצו לניקוי הפסולת שנמסר למר חאלד עסלי ביום 22.11.17 ואמור היה להיות מבוצע על ידי המבקשת עד 30.11.17, לא בוצע עד כה (**ר' מזכר ודיסק תצלומים מהיום - 4.12.17**).

11. בנוסף לכך טען הלה כי גם בעבר, במהלך שנת 2015, נפתח כנגד המבקשת תיק שעניינו השלכת פסולת באותו מקום ממש, אלא שאז - בהעדר אירועים דומים קודמים, הומר הדו"ח שניתן לה בקנס, ששולם על ידה.

12. נציג המשיבה בקש להבהיר כי איסור השימוש המינהלי במשאית נחשב כאמצעי "מרוכך" לעומת אפשרות תפיסתה וכי גם עתה נקצבה תקופת האיסור ל-21 ימים בלבד ולא לתקופה המקסימלית של 30 הימים המותרים על פי החוק. משכך בקש נציג המשיבה כי אותיר את החלטת איסור השימוש על כנה ואף הצהיר כי בכוונת המשיבה להגיש כנגד המבקשת כתב אישום.

13. אשר לטענת מר חאלד עסלי בדבר היות השטח בו הושלכה הפסולת שטח פרטי, טען נציג המשיבה כי גם שטח פרטי יכול להיחשב כרשות הרבים שהציבור רשאי להשתמש בה.

דין והכרעה

14. סעיף 12 א (א) לחוק שמירת הנקיון קובע כדלקמן:

"היה למפקח עובד המשרד יסוד להניח כי נעברה לעיניו עבירה

לפי סעיף 13 (ג) (א1)(א) באמצעות רכב או מרכב, רשאי הוא למסור

לנוהג ברכב הודעה האוסרת את השימוש בו לתקופה שלא תעלה

על 30 ימים וליטול את רשיון הרכב לאותה תקופה. בהודעה תצוין

הסיבה לאיסור שימוש ברכב ולנטילת הרשיון".

עמוד 3

סעיף 13 (ג)1א(א) לחוק זה עניינו בהשלכת "פסולת גושית, פסולת בניין, גרוטאות, גרוטות רכב, פסדים או צמיגים, בניגוד להוראות סעיף 2".

15. סעיף 57 ב' לפקודת התעבורה, מסמיך את בית המשפט לבטל את הודעת איסור השימוש אם נוכח שהתקיים אחד מאלה:

1. הרכב נלקח מבעליו בלי ידיעתו ובלו הסכמתו.
2. מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב, ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה.

וכן:

"בית המשפט רשאי לבטל את הודעת איסור השימוש או לקבוע תקופה קצרה יותר לאיסור השימוש, בתנאים או ללא תנאים, אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה האמורות בס"ק ב' המצדיקות זאת, ולעניין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון בין השאר את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב".

16. עיינתי בתיק החקירה שנמסר לעיוני ומצאתי כי:

טענת המבקשת לפיה השטח בו הושלכה הפסולת הוא שטח פרטי אינה רלוונטית ואין בה כדי לחייב את המסקנה כי העבירה המיוחסת לה, לא בוצעה. "רשות הרבים" מוגדרת בסעיף 1 לחוק שמירת הנקיון כ"כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהשימוש משתמש או עובר בו למעשה", וכבר נקבע בפסיקה לא פעם, ש"העובדה שהשטח שבו הושלכה פסולת הבנין הינו בבעלות פרטית, אינה מוציאה אותו מתחולת רשות הרבים עפ"י החוק"

(ר' ע"ח 4773-10-10 משטרת ישראל מדור הגנת הסביבה נ' אליאס).

בתצלומים מיום 14.11.17 המצויים בחומר החקירה נראה השטח הנדון כשטח פתוח, רחב מימדים, שאינו מגודר, ולכן - כך לפחות לכאורה ונכון לשלב זה, עונה הוא על ההגדרה של "רשות הרבים". כן נראית המשאית כשהיא פורקת במקום פסולת של אדמה וגושי בטון גדולים.

בהודעה שנגבתה ממנו ביום 22.11.17 אישר מנהל המבקשת, מר חאלד עסלי, כי הוא האחראי הישיר על עבודת נהג המשאית וכשהתבקש להתייחס לתצלומים בהם נראית המשאית בעת השלכת פסולת הבניין בשטח הנדון, אמר: "זה חומר שבא מהבית שלי, יש שם גרנוליט וזה היה אמור

ללכת לגריסה ואני לא יודע למה הנהג שם את זה שם... הנהג שופך שם מילוי נקי באישור בעל הקרקע אבל לא שופכים שם פסולת. החומר הזה היה אמור ללכת לגריסה ולא לשם לשטח... זו טעות של הנהג...".

נהג המשאית, מר שאדי מצרי, סיפר בחקירתו מיום 26.11.17 כי הוא עובד אצל המבקשת מזה 16 שנים וכי מי שנותן לו את הוראות העבודה הם בעל החברה מר סעיד עסלי והמנהל מר חאלד עסלי. לשאלה לאן הוא נוהג להוביל פסולת, השיב הנהג: **"בדרך כלל אין לנו פסולת, אם יש פסולת כמו שבירי אספלט מעבודות כביש, אז אני מוביל את זה לריכוז חומרים שלנו ליד המפעל החדש ושמה גורסים את זה כל כמה זמן".** בהתייחסותו אל השטח בו הושלכה הפסולת הנדונה, דהיינו השטח שבין כפר קרע לערה, אמר הנהג: **"... בעל השטח ... בקש מבעל הבית שלנו לעשות שם מילוי שטח... אמרו לנו להוביל לשם מילוי נקי... חומר חציבה או אדמה נקיה".** הנהג הוסיף וטען כי אף פעם קודם לכן הוא לא השליך במקום פסולת בנין: **"לא יצא לי, חוץ ממה שהיה עכשיו וגם זה היה חצי משאית ואם הייתי יודע אז לא הייתי שופך, כל הבעיה שחסמו אותי למעלה..."** והסביר: **"...חאלד עסלי עושה פרויקט בריכה בבית שלו... ביקש ממני להגיע לשם בשביל להוביל מה שהיה איפה שחפרו שם והובלתי... באמת שלא ידעתי שהיה שם בטונים. זה היה חפירה ומה שחשבתי שיצא זה אדמה ואבנים, חומר נקי, העמיס אותי מחפרון שהיה במקום ונסעתי לכיוון הריכוז של המפעל, הבעיה ששם יש לנו שכן שיש לו פולסמיטריילר עם מנוף והוא חונה שם בשטח ומפריע לי וגם החברה שלנו חסמו לי את הדרך עם העגלות של המשאיות, ככה שהריכוז חומר שלנו היה חסום, רק בגלל זה ירדתי לשטח ושפכתי שם...".** לשאלה האם הודיע לחאלד כי שפך במקום פסולת בניין השיב הנהג בחיוב: **"כן, הודעתי לו והחלטנו להוציא את זה אבל זה כבר היה מאוחר. אין לנו בעיה להוציא את זה כי יש לנו מגרסה..."** וכשנשאל מדוע אם כן לא הוצאה הפסולת מן המקום בהמשך, השיב: **"לא אני מחליט, זה עניין של בעלי הבית".**

פלט העבירות הקודמות של המבקשת מלמד על כך שביום 3.6.15 בוצעה על ידה עבירה של השלכת פסולת (גושי בטון ואספלט) לרשות הרבים והיא חוייבה בתשלום קנס בסך 3,000 ₪.

בהתייחסותו למקרה קודם זה, טען מר חאלד עסלי בדיון שהתקיים בפני כי **"מדובר היה בפשרה כדי שלא להתעמת עם איכות הסביבה"** וכי מדובר ב**"שטח פרטי שלא איכות הסביבה לא היה מה לחפש בו"**.

17. **במצב הדברים המתואר לעיל, לא מצאתי פגם או העדר הצדקה להודעה שנמסרה למבקשים על איסור השימוש ברכב וגם לא ראיתי מקום לקצר את תקופת האיסור.**

מטרת החוק המאפשר הטלת איסור שימוש ברכב ואף תפיסת חפצים הקשורים לביצוע עבירות הגורמות לזיהום סביבתי, היא סיכול האפשרות לביצוע עבירות דומות באמצעות אותו החפץ. לכן, דעתי היא כי בשלב התפיסה או הטלת איסור השימוש, אין זה משנה אם האדם שנחשד בביצוע העבירה בפועל באמצעותו הוא גם בעליו, לא כל שכן - במקרה זה בו בוצע פינוי פסולת הבנין מביתו הפרטי של מנהל המבקשת.

לא זו אף זאת, הנהג שלטענת המבקשת פוטר מעבודתו בעקבות הארוע הנדון, מסר גרסה שיש בה סתירה פנימית, שכן מחד גיסא הוא טען כי לא ידע איזה חומר מועמס על המשאית וסבר לתומו שאין מדובר בפסולת בנין ומאידך גיסא טען כי התכוון להשליכו באתר המיועד להשלכת פסולת בניין. בנוסף לכך, טען הנהג כי דיווח למר חאלד עסלי אודות השלכת הפסולת במקום. משכך, אזי בהעדר נקיטת פעולה כלשהי מצד מי מבעלי או מנהלי המבקשת לפינוי אותה הפסולת - מאז ועד עתה, לא ניתן לומר כי זו עשתה את כל שיכולה היתה לעשות כדי למנוע את ביצוע העבירה או לכל הפחות להקטין את נזקיה.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

תיק החקירה יימצא בלשכתי וניתן יהיה לקבלו באמצעות העוזרת המשפטית ו/או פקיד העזר.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים, בדואר רשום.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשע"ח, 04 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.